

เรื่อง นิทานพื้นบ้าน เรื่องดาทอง

รายละเอียด

ดาทองอาศัยอยู่กับภรรยาเพียงลำพัง ดาทองชอบเล่นการพนันเป็นชีวิตจิตใจ เล่นที่ไรก็ เสียเงินหมด แล้วแกก็ขอเมียแก ขอแล้วขออีก แต่ก็ไม่เคยเหลือกลับมา คราวนี้ดาทองก็บอกเมียอีกว่า “แม่มีงขอเงินอีก เงินไม่พอเรียนหมอ” เมียแกเอ่ยว่า “เอ้า แกเอาเงินไปเรียนหมอริ ข้าเพิ่งรู้” แล้วก็ส่งเงินให้ดาทองก็เอาไป วันต่อมาดาทองมาขอเงินอีก แต่เมียบอกว่าไม่มีเหลือควาย 2 ตัว เอาไปขายซะ แล้วดาทอง ก็ถามว่า “เมื่อไรแกจะเรียนหมอจบล่ะ ” “เดี๋ยวก็จบแล้ว ดาทองตอบ แล้วดาทองก็เอาเงินไปเล่นการพนันอีกตามเคย เวลาผ่านไป เมียก็ถามว่า “พ่อมีงเรียนจบยังล่ะ หมอนะ” ดาทองตอบว่า “วันนี้ก็จบแล้วแม่มีง” ดาทองเล่นการพนันจนเงินหมดก็กลับบ้าน ระหว่างเดินกลับบ้านก็แอบเห็นคนขโมยควายอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ หยุดแอบดูแล้วก็กลับบ้านเพราะไม่ได้เกี่ยวอะไรกับตนเอง เวลาต่อมาชายคนหนึ่งตะโกนว่าควายหาย ถูกลักไป มีคนบอกว่าไปหาดาทองซิ แกไปเรียนดูหมอมมาชายผู้นี้ก็ไปหาดาทองให้ดูว่าควายที่ถูกขโมยไปอยู่ที่ไหน บังเอิญดาทองรู้ว่าควายอยู่ตรงไหนก็แอบยิ้มในใจ ทำท่าหุบไม้มาเขย่า แล้วบอกว่า “อ้อ ควาย เจ้าหายเธอ เจ้าไปใต้ต้นไม้ใหญ่ท้ายหมู่บ้านสิ แล้วจะเจอควายของเจ้า ชายคนนั้นก็เดินไปแล้วพบควายที่หายไปจริง ๆ จึงพูดชมเชยว่าดาทองเป็นหมอดูที่แม่นยำจริง ๆ ชาวดาทองลือไปจนถึงพระราชวัง จนวันหนึ่งทองในพระราชวังหายไป พระราชาจึงให้คนมารับไปพระราชวัง เพื่อดูว่าใครบังอาจลักหีบทองไประหว่างทางดาทองนี้ก็กลัวว่าจะรู้ได้ยังไงว่าทองอยู่ที่ไหน จึงพิมพ์ว่า “ตาย ตาย แน่ดาทอง หัวขาดแน่” บังเอิญคนที่ลักทองก็คือคนที่มารับดาทองแล้วก็ชื่อทองเหมือนกัน นายทองได้ยินดาทองพูดว่า ตายแน่ดาทอง ก็นึกว่าดาทองรู้ว่าลักทองไปจึงกลัวหัวขาด สารภาพกับดาทองว่าเป็นคนขโมยไปเอง แล้วบอกที่ซ่อนทอง เมื่อถึงวังพระราชา ก็ถามดาทองว่า “เจ้ารู้หรือไม่ว่าใครขโมยทองข้า และนำไปไว้ที่ไหน ” ดาทองก็รีบตอบทันทีว่า ทองของข้าถูกขโมยไปฝังอยู่ข้างบ่อน้ำท้ายวัง พระราชาก็รับสั่งให้ทหารไปขุด ก็พบทองที่หายไปจริง ๆ พระราชาชอบดาทองมากเพราะเก่งดูหมอแม่นยำ จึงเลื่อนให้เป็นมหาดเล็ก เย็นต่อมาพระราชาได้จัดเลี้ยงใหญ่โต อาหารการกินมากมาย ดาทองเป็นคนตะกละกินไปอย่างไม่ระวัง กระจกก็ติดคอจึงสำลักพริกเข้าไปมาแล้วมองไปทางพระราชาเพื่อจะบอกว่ากระจกก็ติดคอ แต่พูดไม่ได้ พระราชานึกว่าดาทองเรียกก็เลยลง มาจากบัลลังก์ ทันใดนั้นเองฟ้าก็ผ่าลงมาที่บัลลังก์ดังเปรี้ยง โดยไม่มีสาเหตุ พระราชารอดตายเดินมากอดดาทองและขอใจที่ช่วยชีวิต ดาทองนั่งงนึกในใจว่า มัน จะบังเอิญอะไรขนาดนี้ พระราชาชื่นชมดาทองเป็นอย่างมาก บำเหน็จของรางวัลให้มากมาย

นายสมนึก งามเจริญ ผู้เล่าเรื่อง

คำสำคัญ : นิทาน, นิทานพื้นบ้าน

ที่มา : นครไตรรงค์ นครแห่งแรกของกำแพงเพชร. (ม.ป.ป.). กำแพงเพชร : ม.ป.พ.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2019-09-03

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1226&code_db=610006&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology